Читач може дати правильну оцінку порушенням норми, оскільки кожен, хто володіє мовою, володіє також її імовірнісними закономірностями. Те саме можна сказати і про перекладача, рівень володіння мовою першотвору якого є достатньо високим. Такий перекладач здатен помітити відхилення та адекватно відтворити передавану ними додаткову інформацію у тексті перекладу.

Відхилення від норми можуть бути виявлені не лише на невеликих відрізках, як це, наприклад, зазвичай відбувається у випадку тропів, а й розповсюджуватися на цілий текст або ж охоплювати значні за обсягом його частини, забезпечуючи тим самим зв'язність та структурно-смислову завершеність.

Підбиваючи підсумки, зазначимо, що, на наше переконання, застосування когнітивно-стилістичного підходу при аналізі тих чи інших явищ у різних (а надто, різносистемних) мовах є на сьогоднішній день надзвичайно актуальним та продуктивним, адже у такий спосіб удається чітко виявити, з одного боку, базові особливості сприйняття позамовної дійсності мовним колективом у цілому, диференціювати на цьому тлі універсальні та етноспецифічні риси, а з іншого – простежити характерні особливості вербалізації тих чи інших концептів за різних умов, у широкому спектрі ситуацій спілкування, комунікантами з різними ознаками. Цілком релевантним це є, зокрема, для японської мови.

У зв'язку з цим, особливої актуальності набувають такі поняття, як функціональні та експресивні стилі мовлення, його жанрові різновиди, регістри, індивідуальний (авторський) стиль, стилістика породження тексту та стилістика декодування, а стрижневим тут, цілком виправдано, може вважатися поняття норми у лінгвістиці.

Список використаних джерел:

1. Арнольд И.В. Стилистика. Современный английский язык : учебник для вузов / И.В. Арнольд. – 6-е изд. – Москва : Флинта: Наука, 2004. – 384 с.
2. Бацевич Ф.С. Основи комунікативної лінгвістики : підручник / Ф.С. Бацевич. – 2-е вид., допов. – Київ : Академія, 2009. – 375, [1] с. : іл., табл. – Бібліогр.: с. 361-275. – (Альма-матер).
3. Голікова Н.С. Мовна норма в художній літературі початку XXI століття / Н.С. Голікова // Український смисл. – № 1'2012. – Дніпропетровськ: ДНУ ім. Олеся Гончара, 2012. – С. 3-11.
4. Дебейко О.В. Інверсія та парцеляція як ієрархічні різновиди стилістичних засобів породження тексту / О.В. Дебейко // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка: східні мови та літератури. – № 3. – К., 2000. – С. 24-35.
5. Комиссаров В.Н. Современное переводоведение. Учебное пособие / В.Н. Комиссаров. – М.: ЭТС. – 2002. – 424 с.
6. Кузнец М.Д. Стилистика английского языка / М.Д. Кузнец, Ю.М. Скребнев. – Л., 1960. – 173 с.
7. Мацько Л.І. Стилістика української мови : Підручник для студ. філологічн. спец. вищ. навч. закл. / Л.І. Мацько, О.М. Сидоренко, О.М. Мацько; За ред. Л.І. Мацько. – 2-е вид., випр. – Київ : Вища школа, 2005. – 462 с.
8. Пономарів О.Д. Стилістика сучасної української мови : Підручник для студ.гуманіт.спеціальностей / О.Д. Пономарів. – 3-тє вид., перероб. і доповн. – Тернопіль : Навчальна книга-Богдан, 2000. – 248 с.
9. Соколовська С.Ф. Функціонально-стилістична домінанта перекладу публіцистичних текстів / С.Ф. Соколовська, Л.Б. Гречина // Вісн. Житомир. держ. ун-ту ім. І. Франка . – 2007. – № 31. – С. 205-209.
10. Федоров А.В. Основы общей теории перевода (лингвистические проблемы) : Учебное пособие для институтов и фак-тов иностранных языков / А.В. Федоров. – Москва : Филология Три, 2002. – 416 с. – (Студенческая библиотека).
11. 金田一春彦. ホンモノの日本語を話していますか？ 角川. – 東京, 2001. – 218頁.
12. テーマ別上級で学ぶ日本語. 研究者. – 東京, 2005. – 158 頁.
13. 文化中級日本語I. 文化外国語専門学校. – 東京, 1994. – 237頁.
14. 星新一. 盗賊会社. 講談社文庫. – 東京, 1989. – 198頁.

Надійшла до редколегії 09.09.13

К. Комиссаров, канд. филол. наук, доц.
Киевский национальный университет имени Тараса Шевченко, Киев

КОГНИТИВНО-СТИЛИСТИЧЕСКИЙ ПОДХОД К ПРОБЛЕМЕ НОРМЫ И ОТКЛОНЕНИЯ ОТ НОРМЫ (НА МАТЕРИАЛЕ СОВРЕМЕННОГО ЯПОНСКОГО ЯЗЫКА)

Предлагается взгляд на проблему нормы и отклонения от нормы в лингвистике с когнитивной и стилистической точек зрения. На фоне межъязыковой коммуникации доказана актуальность выделения общелингвистической, литературной, стилевой и стилистической нормы для современного японского языка, опираясь на ключевые понятия стилистики и учитывая разноплановые факторы.

Ключевые слова: когнитивная лингвистика, межъязыковая коммуникация, стилистика, норма, отклонение от нормы.

K. Komisarov, PhD in philology, associate professor
Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv

COGNITIVE AND STYLISTIC APPROACHES TO THE PROBLEM OF NORM AND DEVIATION FROM THE NORM (THE DATA OF MODERN JAPANESE)

A look at the problem of norm and deviation from the norm in linguistics from cognitive and stylistic points of view is offered. Having interlingual communication as the background we prove the relevance of pointing out general linguistic, literary, style and stylistic norm for the modern Japanese language. Our views are based upon the key concepts of stylistics with consideration of diverse factors.

Keywords: cognitive linguistics, interlingual communication, stylistics, the norm, deviation from the norm.

УДК 811.521'374.822+811.161.2'347.822

Ю. Малахова, канд. філол. наук, доц.
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди, Харків

СТРУКТУРА СЛОВНИКОВИХ СТАТЕЙ ПЕРШОГО УКРАЇНСЬКО-ЯПОНСЬКОГО СЛОВНИКА АНАТОЛІЯ ДІБРОВИ ТА ВАСИЛЯ ОДИНЦЯ

Стаття присвячена дослідженню структури словникових статей першого українсько-японського словника Анатолія Діброви та Василя Одинця.

Ключові слова: словникова стаття, джерельна база словника, транскрипція та транслітерація.

"Українсько-японський словник" В. Одинця та А. Діброви являє собою цінну лексикографічну пам'ятку. Цей двомовний українсько-японський словник (у своїй основі – перекладного типу) має близько 11 тисяч реєстрових слів і є першим в українській лексикографії зібранням лексичних фондів української мови з перекладом включених до нього слів на японську мову (часто – з тлумаченням значення слова російською мовою).

З авторської передмови дізнаємося дещо про джерельну базу словника. Слова, які увійшли до нього, були відібрані з деяких словникових статей "Словаря української мови" Б. Грінченка, "Практичного українсько-російського словника" Л. Савченка, "Словника московсько-українського" та "Українсько-московської фразеології" В. Дубровського, а при укладанні японської частини автори використовували "Русско-японский словарь" С. Ясуґі.

Переклад українських слів на японську мову виконаний Василем Одинцем, а вся робота по складанню словника, як от упорядкування українсько-російського тексту, українська транскрипція японських слів, вступ ("Коротенький нарис з українознавства"), транслітерація української абетки, а також коректорська та видавницька робота була зроблена Анатолієм Дібровою. Після завершення роботи над словником автори відчували велике моральне задоволення та патріотичний підйом, тому що вважали, "що їх робота є лише маленьким внеском у велику справу ніппоно-українського культурного взаємопорозуміння" [2]. У передмові до словника також зазначається: "Складаючи оцей перший Українсько-Ніппонський Словник, автори мали за мету покласти перший внесок у справу полегшення культурного взаємопорозуміння між народами Ніппонським та Українським" [2]. Цілком зрозуміло, що 11 000 слів, які увійшли до словника, не є повністю відредагованими. У передмові до словника В. Одинець та А. Діброва висловлюють подяку тим, хто допомагав їм писати та видавати словник: Ясуда Сабуро за загальне редагування; голові Української національної колонії професору В.А. Кулябко-Корецькому, який багато зробив для видання цього словника; Марківу Борису за консультацію, а також Масуда Сейдзоо, Ко-Сіо-Сюн, Їде Канехіса, Уеда Місао, Косіма Кендзіро, Кавано Кендзі, Йоццумото Тецузі, Оокосі Хідеко, Квітченко Тетяні, Мілько-Микулич Варці, Лобасу Миколі, Світу Івану, докторові Львинському Івану.

При написанні словника автори орієнтувалися на правопис, прийнятий на конференції українських мовознавців у Харкові у 1928 р. Однак вони не завжди послідовно дотримуються правил 1928 р., а в написанні деяких слів роблять навіть помилки, в основі яких лежить діалектна вимова того чи іншого слова: *кватиря (квартира), кватира), кропка (крапка), овіч (овоч)* та ін. [1, 26].

Українсько-японський словник має таку структуру: лексеми в реєстрі словника розміщені в алфавітному порядку і виділені напівжирним шрифтом. Після слова українською мовою у дужках подається пояснення російською мовою для полегшення сприйняття, як було прийнято на той час.

За словами автора, "російський зміст в цьому словнику наведено виключно, як порівнюючий та допоміжний для тих Ніппонців, що вже володіють російською мовою, або вивчають її. Крім того з наведеного російського тексту ніппонський читач бачитиме на прикладі неоднаковість української та російської мов, хоч і зустрічатиме иноді деякі схожі слова, що виникли з старо-слов'янської мови [2] (У цій статті ми зберігаємо оригінальну орфографію). Далі подається ієрогліфічне написання слова, потім у дужках запис японських слів українською транскрипцією для тих, хто мінімально володіє японською мовою. Наприклад, ***ведмідь (медведь)*** *熊 (кума)*. У всіх українських словах, за винятком односкладових, позначений наголос. У похідних формах слів також подається наголос, коли він розходиться з вихідною (реєстровою) формою. Наприклад, *перéкуп, перукýпня, перекупóвувати*. Слова російською мовою подаються без наголосів, на відміну від українських.

Варіанти слова подаються один за одним та відокремлюються в тексті словникової статті арабськими цифрами у кружечках і позначають окремі значення японського слова. *Академічний* ① 専門学校 *(сенмонґаккоу-но)* ② 大学 (*дайґаку-но)* ③ 大学院 (*дайґакуін-но)* ④ 学究的 *(ґаккю-текі-но)*.

Усі реєстрові слова представлені в словнику у вихідній формі: іменники – в називному відмінку однини, прикметники – в називному відмінку однини чоловічого роду, дієслова – в інфінітиві. Українські кількісні числівники подаються в реєстрі словника в називному відмінку. Всі дієслова в реєстрі словника наводяться у формі як недоконаного, так і доконаного виду. Однак у словнику не наводяться приклади керування дієслів.

В. Одинець та А. Діброва використовують дефіс у фонетичній транскрипції деяких японських слів, для того щоб вказати на окрему вимову наступного звука, тобто невелику паузу, наприклад, *глузливий – (дзьоодан-о юу хіто), архитектор (кенчіку-ка)*.

У словнику використовується японський ієрогліфічний знак 々, який означає подвійне читання ієрогліфа, після якого він розміщений. Цей знак зустрічається у написанні деяких японських слів, наприклад, 人々 *(хітобіто) люди*.

У словнику використовується система транслітерації, яка була розроблена українськими емігрантами з колонії Зеленого Клину в часи Другої світової війни з допомогою японських науковців. Ця транскрипція була застосована Анатолієм Дібровою та Василем Одинцем при підготовці першого в історії японсько-українського словника для української мови. Система транслітерації за Анатолієм Дібровою та Василем Одинцем для української мови наведена у табл. 1. На жаль, через ізоляцію українських емігрантів від українського науково-культурного життя в УРСР та відсутність української японознавчої школи вона не прижилася в українських наукових колах.

Для запису японських слів існує кілька засобів позначення подовжених голосних звуків: 1) двокрапка після літери, яка позначає подовжений голосний *(о:кій)*; 2) рисочка над відповідною буквою *(**ō**:кій)*; 3) подвоєнням букв **у** *(дзю**у**рьо**о**)* або **о** *(**о**окій)*. Саме останній засіб і використовується у словнику, наприклад, 蝶 *чоо (метелик)*. Довгота приголосних звуків також позначається їх подвоєнням: *букка, тассей, ґаппей* та інші. У запозичених словах, які записуються абеткою *катакана,* довгота голосних звуків позначається рискою (ー). Дифтонги あい /ai/, えい /ei/, おい /oi/ записуються як: аі, еі, оі відповідно, наприклад, 退去 *таікьо (відступ)*, 徹底 *теттеі (послідовність)*. Перед я, і, ю, є В. Одинець та А. Діброва ставлять апостроф, якщо вони стоять перед ん /N/, наприклад, 純 ー Дзюн'ічі, 真ー Шін'ічі. У словнику перед б, п, м знак ん /N/ записується так, як він читається ("м"), наприклад, 本間 ー*Хомма*.

Редуковані японські голосні звуки ніяк не позначаються в українській транскрипції. Запозичена лексика, деякі службові слова, афікси, синтаксичні та модальні частки, вигуки, більшість звуконаслідувальних слів записуються у словнику абеткою *катакана.*

Лексичні омоніми подаються у словнику як окремі реєстрові слова та супроводжуються відповідними поясненнями українською та японською мовами. Наприклад, *кобзар (певец, аккомпанирующий на кобзе)* コブザ楽器演奏者 *(кобуза гаккі енсоося), Кобзар (сборник поэзии великого украинского поэта Тараса Шевченко* ウクライナタラス·シェヴテンコノ詩書の名 (*украіна тарасу шевченко-но сісьо-но на)*.

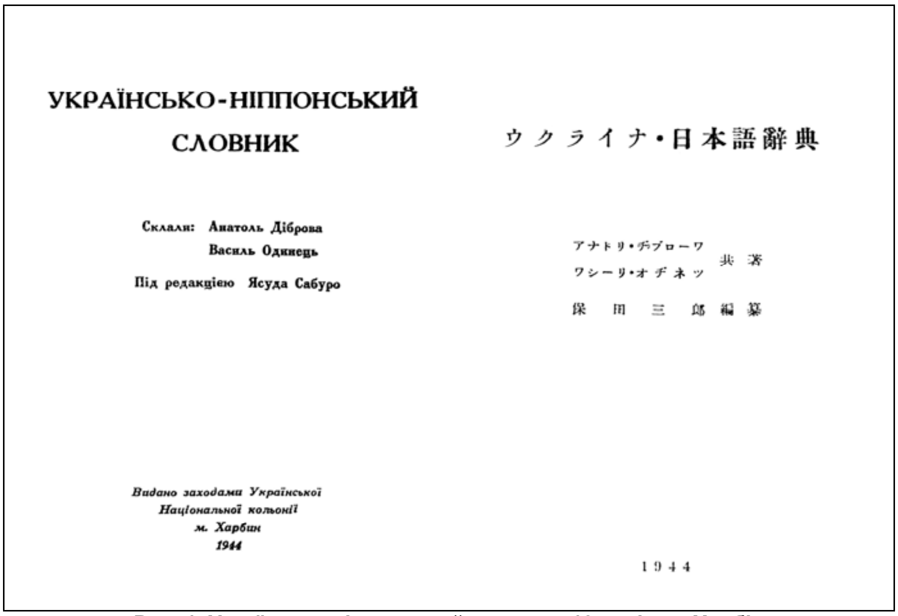
Крім загальновживаної літературної лексики, до складу цього словника були включені деякі найпоширеніші розмовні слова, стійкі словосполучення, фразеологічні звороти, побутова лексика, а також суспільно-політична лексика, терміни, діалектизми тощо.

Словник вийшов за загальною редакцією японського вченого Ясуда Сабуро і був виданий за сприяння Української національної колонії у 1944 р. накладом 1 тис. примірників коштом японської військової адміністрації Маньчжурії. Наклад словника був майже повністю знищений під час окупації Харбіна Червоною Армією. На рис. 1 зображено титульну сторінку словника.

Таблиця 1

Система транслітерації для української мови за Анатолієм Дібровою та Василем Одинцем

あ / ア а	い / イ і	う / ウ у	え / エ е	お / オ о			
か / カ ка	き / キ кі	く / ク ку	け / ケ ке	こ / コ ко	きゃ / キャ кя	きゅ / キュ кю	きょ / キョ кьо
さ / サ са	し / シ **сі**	す / ス су	せ / セ се	そ / ソ со	しゃ / シャ **ся**	しゅ / シュ **сю**	しょ / ショ **сьо**
た / タ та	ち / チ **ті**	つ / ツ цу	て / テ те	と / ト то	ちゃ / チャ **тя**	ちゅ / チュ **тю**	ちょ / チョ **тьо**
な / ナ на	に / ニ ні	ぬ / ヌ ну	ね / ネ не	の / ノ но	にゃ / ニャ ня	にゅ / ニュ ню	にょ / ニョ ньо
は / ハ ха	ひ / ヒ хі	ふ / フ фу	へ / ヘ хе	ほ / ホ хо	ひゃ / ヒャ хя	ひゅ / ヒュ хю	ひょ / ヒョ хьо
ま / マ ма	み / ミ мі	む / ム му	め / メ ме	も / モ мо	みゃ / ミャ мя	みゅ / ミュ мю	みょ / ミョ мьо
や / ヤ я		ゆ / ユ ю		よ / ヨ ьо			
ら / ラ ра	り / リ рі	る / ル ру	れ / レ ре	ろ / ロ ро	りゃ / リャ ря	りゅ / リュ рю	りょ / リョ рьо
わ / ワ ва				を / ヲ о			
ん / ン н							
が / ガ ґа	ぎ / ギ ґі	ぐ / グ ґу	げ / ゲ ґе	ご / ゴ ґо	ぎゃ / ギャ ґя	ぎゅ / ギュ ґю	ぎょ / ギョ ґьо
ざ / ザ дза	じ / ジ **дзі**	ず / ズ дзу	ぜ / ゼ дзе	ぞ / ゾ дзо	じゃ / ジャ **дзя**	じゅ / ジュ **дзю**	じょ / ジョ **дзьо**
だ / ダ да	ぢ / ヂ **дзі**	づ / ヅ дзу	で / デ де	ど / ド до	ぢゃ / ヂャ **дзя**	ぢゅ / ヂュ **дзю**	ぢょ / ヂョ **дзьо**
ば / バ ба	び / ビ бі	ぶ / ブ бу	べ / ベ бе	ぼ / ボ бо	びゃ / ビャ бя	びゅ / ビュ бю	びょ / ビョ бьо
ぱ / パ па	ぴ / ピ пі	ぷ / プ пу	ぺ / ペ пе	ぽ / ポ по	ぴゃ / ピャ пя	ぴゅ / ピュ пю	ぴょ / ピョ пьо

УКРАЇНСЬКО-НІППОНСЬКИЙ
СЛОВНИК

Склали: Анатоль Діброва
Василь Одинець

Під редакцією Ясуда Сабуро

Видано заходами Української
Національної кольонії
м. Харбін
1944

ウクライナ・日本語辭典

アナトリ・ヂブローワ
ワシーリ・オヂネツ 共著

保田三郎編纂

1944

Рис. 1. Українсько-ніппонський словник, 1944 рік, м. Харбін

У зв'язку з тим, що автори були вихідцями із Західної України, словник містить велику кількість діалектних (обласних) слів, головним чином західноукраїнського походження, про що зазначає і проф. І.П. Бондаренко. Наприклад, *сутки (вузький прохід), дідич (поміщик).* Звичайно, саме по собі включення до словника діалектизмів не є чимось незвичайним чи негативним, адже велика кількість слів, характерних для народних говорів, часто зустрічається в художній чи публіцистичній літературі. Але відсутність позначок, що вказували б на їх походження та обмеженість використання в літературній мові, може призвести до різних непорозумінь, тим паче, що словник призначений для іноземців. Ці слова обов'язково мають супроводжуватися докладним лінгвістичним коментарем і бути позначені зірочкою (*) [1, 27].

В. Одинець та А. Діброва уникали науково-технічної термінології та слів, запозичених з інших мов, унаслідок чого іншомовна лексика репрезентована у словнику недостатньо. Так, у ньому не представлено багатьох уже на той час поширених в українській мові загальновживаних слів, наприклад, термінів соціально-політичного характеру: *пролетаріат, буржуазія, клас, революція, соціалізм* і подібних до них.

Однак знайшла своє місце у реєстрі словника і лексика, яка об'єднується у лексикографії під назвою "екзотизми", а саме "українізми": *бандура, бандурист, гайдамака, галушка, гетьман, гопак, гривня, гуцул, дума, запорожець, кобзар, козак, курінь, клейнод, щедрівка, чумак* та інші.

"Українізми" здебільшого не перекладаються японською мовою, оскільки не мають у ній семантичних еквівалентів, подаються у відповідній транскрипції японськими літерами "катакана" та супроводжуються додатковими поясненнями українською та японською мова-

ми. Наприклад, ***бандура*** *(Український національний музикальний інструмент)* バンドウーラ (ウクライナの楽器).

"Японізми" майже не представлені у словнику, тому що на той час іще не відбувся процес їх кодифікації.

При написанні словника автори керувалися спільними лексикографічними принципами відбору реєстрових українських і японських слів (частотність використання в мовній практиці носіїв обох мов, словотворча продуктивність тощо). Але через те, що А. Діброва і В. Одинець не були професійними мовознавцями і, напевно, вперше в житті працювали над упорядкуванням словника, це видання має деякі недоліки. Це, зокрема, досить довільний вибір української лексики, включеної до словника, без урахування частотності слововживання тих чи інших слів (наприклад, слова *голоднеча, голодранець, голодувати, важенний, важник, важчати* у словнику є, а *голод, голодний, важкий* – відсутні; не включені до словника числівники *триста, чотириста* і наступні); відсутність будь-яких граматичних позначок (частиномовної приналежності українських слів, роду іменників тощо); безсистемність включення до складу словника дієслів доконаного та недоконаного виду; відсутність стилістичних характеристик лексики та пояснювальних позначок щодо обмежень її використання в літературній мові (діалектні слова, технічні терміни тощо); перенасиченість словника розмовними *(гармидер – безпорядок, зарепетувати – заорать, їстоньки – їсти)*, просторічними та діалектними словами [1, 26].

Перевагою є те, що у словнику містяться й розширені пояснення з української історії та народознавства. Так, автори вміщують у словник докладні статті, у яких докладно зупиняються на деяких історичних діячах. Це імена та прізвища відомих історичних осіб (*Петлюра Симон)*, українських діячів культури (*Шевченко Тарас),* географічні назви (*Галичина)*, найменування українських організацій та установ *(Організація Українських Націоналістів)*, історизми (*крепак*).

Ніскільки не применшуючи титанічної праці укладачів "Українсько-японського словника" В. Одинця та А. Діброви, треба зауважити, що вони мусили виконувати завдання під час війни і в стислий строк.

Багато слів, вміщених до словника за редакцією В. Одинця та А. Діброви, за роки розвитку і збагачення української мови змінили своє значення: набули нових чи, навпаки, втратили деякі з поданих у цьому словнику значень.

Через відсутність указівок на частиномовну приналежність українських слів у словнику В. Одинця та А. Діброви наводимо їх приналежність до частин мови на прикладі двох літер: "а" та "б" (табл. 2).

Таблиця 2

Приналежність лексики, представленої у словнику, до частин мови на прикладі літер "а" та "б"

Частина мови	Ім.	Прикм.	Дієсл.	Присл.	Прийм.	Спол.	Частка	Вигук	Займ.
Літера "а"	66	7	3	–	–	3	18	5	–
Літера "б"	192	115	72	17	1	1	–	–	–

Серед наведених у словнику слів найбільшу частину займають іменники та прикметники. Менше від іменників у словнику представлено дієслів, ще менше часток, прислівників і вигуків.

Однією з переваг словника є те, що в ньому досить широко представлені стійкі словосполучення, наприклад, *вжити заходів, відома річ, жовто-блакитний стяг* тощо [1, 27].

Так, попри велику збиральницьку роботу, ретельне опрацювання джерельного масиву, виконані авторами, а також безсумнівну лінгвістичну вартісність, на сьогодні склад словника у багатьох аспектах оцінюється як далекий від сучасних вимог до праць такого типу.

Таким чином, "Українсько-японський словник" В. Одинця та А. Діброви та включений до його складу стислий нарис з українознавства є першим в український лексикографічній практиці українсько-японським словником. У ньому наведено близько 11 000 слів, розташованих в алфавітному порядку, при записі використано фонетичний правопис, пояснення подані, як прийнято було на той час, російською мовою. У словнику не відображена приналежність лексичної одиниці до певної частини мови. Вимова (у вигляді фонетичної транскрипції українськими літерами) усіх нереєстрових японських слів, що зустрічаються у прикладах слововжитку та записаних ієрогліфами, наводиться в круглих дужках відразу ж після відповідного ієрогліфічного визначення тієї чи іншої японської лексичної одиниці.

Цей словник, незважаючи на деякі лексикографічні огріхи, безумовно, має велику історичну цінність як перший українсько-японський словник, що сприяв розвитку українсько-японських мовних взаємин.

Список використаних джерел:

1. Бондаренко І. П., Хіно Такао. Перший українсько-японський словник / Бондаренко І. П., Хіно Такао // Мовознавство. – 1994. – №2–3. – С. 20–29.
2. Діброва А., Одинець В. Українсько-ніппонський словник / Діброва А., Одинець В. – Харбін: 1944. – 267 с.
3. http://www.uk.wikipedia.org/wiki/Кирилізація_японської_мови#cite_ref-3

Надійшла до редколегії 20.08.13

Ю. Малахова, канд. филол. наук, доц.
Харьковский национальный педагогический университет имени Г.С. Сковороды, Харьков

СТРУКТУРА СЛОВАРНЫХ СТАТЕЙ ПЕРВОГО УКРАИНСКО-ЯПОНСКОГО СЛОВАРЯ АНАТОЛИЯ ДИБРОВЫ И ВАСИЛИЯ ОДИНЦА

Статья посвящена исследованию структуры словарной статьи первого украинско-японского словаря Анатолия Дибровы и Василия Одинца.

Ключевые слова: словарная статья, источниковая база словаря, транскрипция и транслитерация.

J. Malakhova, PhD in filology, associate professor
H.S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University, Kharkiv

THE VOCABULARY ENTRY STRUCTURE OF THE FIRST UKRAINIAN-JAPANESE DICTIONARY BY ANATOLII DIBROVA AND VASYL' ODYNETS'

This article is devoted to study of the vocabulary entry structure the first Ukrainian-Japanese dictionary by Anatoliy Dibrova and Vasiliy Odinets.

Keywords: dictionary entry, source base dictionary, transcription and transliteration.